

Redat

5/6 flervalget i Folketinget for dansk indlemmelse i Fællesmarkedsområdet hurtigt komme på vippen. Senest har formanden for Danmarks stærkeste fagforening, DAST, den socialdemokratiske folketingsmand Anker Jørgensen, til ERHVERVSBLADET udtalt sig særdeles skeptisk over for EEC.

REPORTS

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

26. December 1970

Højere skat for arbejdsløse ellers diskriminerer man de lavtlønnede

Fra nytårs skat de arbejdsløse betalte højere skat af understøttelsen. Det har hidtil været sådan, at skatten af understøttelsen har været fast 15 pct. Men nu ændres reglement, så skatten bliver 15 pct. af de første 40 krs understøttelse og 35 pct. af resten.	Årsagen til skattestramningen for de arbejdsløse er, at de i nogle tilfælde havde flere penge til rådighed, når skatten var betalt, end de folk med en lille uge løn, som bliver beskattet efter de almindelige regler.
--	--

Undersøttelsen udgør 80 pct. af den hidtidige indtægt - dog maksimalt 84 kr. om dagen. Den direkte skat af højeste undersøttelse bliver altså på 21,40 kr. om dagen.

Årsagen til skatestrømmingen for de arbejdsløse er, at de i nogle tilfælde havde flere penge til rådighed, når skatten var betalt, end de folk med en lille uge løn, som bliver beskattet efter de almindelige regler.

Ingen kan formåntlig indvende noget imod, at det ikke længere siket kunne være en økonomisk tidssat at være arbejdslos frem for at tjene en ugeløn. Men sagen bør alligevel give anledning til overvejelser:

Vi må nemlig være kommet langt med udviklingen af vort skattebyrdragningssystem herhjemme, når man af en arbejdsløshedsunderstøttelse på 80 kr. om måneden må kræve 25 pct. direkte tilbage til statskassen - for ikke at sige skattemæssigt at komme til at betragte arbejdsløse som lavlønnet arbejdskraft. Og så må det ikke overses, at der af de resterende 60 kr. formentlig går mindst 10 kr. som moms og indirekte skat på de daglige fornødenheder, og så er vi oppe på en samlet beskatning på 37-38 pct.

Der synes stadig at være gode socialdemokrater i dette land, der ønsker sig flere skatter og flere offentlige udgifter ud fra den betragtning, at det er de rige, der kommer til at betale. Virkeligheden er anderledes.

Virkeligheden er også anderledes, end det umiddelbart fremgår af socialministerens udgiftsbudget. Efter de statsparmentlige understøttelsesregler refunderer staten fuldt ud arbejdsløshedskassernes udgifter til understøttelse. Statsudbudet er for 1971/72 foreslået til 535 mill. kr., og det lyder jo „socialt“ imponerende – i en tid med fuld beskæftigelse.

Men fra disse statslånud må vi trække arbejdernes medlemsbidrag på 115 mill. kr., arbejdsgiverenes bidrag på ca. 80 mill. kr. - og (i al forsigtighed) 30 pct. skat af understøttelsen, 160 mill. kr. Så bliver der af statslånud det på 535 mill. kr., netto 180 mill. kr. tilbage, og det er jo noget ganske andet, som ikke kan betydlige til nær så mange arbejdsmænd ansatte i arbejdsministeriet.

Mon ikke hylkæret og kitesediet i dette frem- og tilbagebetalingssystem via forskningssektorer, arbejdsgivere, arbejdsløseledsere og staten er åbenbart for enhver? Mon ikke der - samfundsmæssigt set - er beskedigt at for mange med at administrere statsparnhjertigheden?

Se, det var bl. a. sådan noget, vi gerne skulle have en liberal regering til at bringe orden i - når vi får en.

Jeg er meget skepsisk indstillet overfor tanken om tilslutning til Fællesmarkedet, siger Anker Jørgensen til Enhverys-bladet. Indimidlertid har jeg været med til at anbefale, at vi opløser forhandlingerne, og det er sket uden fra den forudsætning, at vi skal have svar på en masse spørgsmål, som vi ellers ikke kunne få, hvis der ikke var optaget forhandlinger.

— Deres ideer og tanker som bundsforsmand og ikke som folketingsmand?

— De må forstå, at de to ting er meget nøje forbundet. Andre ville være uenigt.

ma jeg ikke i den forbindelse endnu engang gøre opmærksom på, at vi jo ikke som skeftihvere i Fæltil taaken om indtræden i Fæltilsmarkedet har helt uret, når vi påpeger, at det vil gå ud over vor eksport. Hvis vi bliver medlemmer. Vor industrispekt til Sverige er større end til samt-lige Fæltilsmarkeds-lande og det er noget, der efter min mening taler for sig selv.

Vi må - trods alt - også have lov til at tænke på økonomien. Ikke mindst i disse år.

— Vil en „integration“ hvad angår fremmed arbejdskraft indvirke på Deres holdning til tanken om indtræden i Fællesmarkedet? — Slet ikke — det vi her først

og frimønstret skal sørge for at forholdene for fremmedarbejdere bringes i orden - andet kan vi ikke være bekendt. Og skal vi ind i Fællesmarkedet, var det nok på tide at tage disse ting op til overvejelse, så de ikke kommer bag på os.

— NORDRE er skrinlagt.
— Ja, desværre, men forhåbentlig ikke skrinlagt på en sådan måde, at vi ikke kan vende tilbage til planerne, hvis Fællesmarkedsanken ikke bliver til noget. Iøvrigt er det min faste overbevisning, at vi ikke skal gå ind i Fællesmarkedet uden at også

At have ret er ikke
det samme som
at få ret

TEENK'S „julenummer“ eg-
ner sig godt som modvægt
til den fæde julemad. Af ind-
holdet skal nævnes en tro-
stende artikel om de stakler,
der har købt Haka- eller
Kink-mashiner; de skal ikke
opgive ethvert håb. H a k o n
St e p h e n s e n skriver sær-
deles veloplyst om Postvæse-
net, Danmarks største mono-
polforretning, der begrænser
sin effektivitet i stedet for at
følge med udviklingen, og
Niels U f e r konstaterer,
hvad vist ikke mange vil un-
dre sig over, at der er forskel
på at have ret – og at få
ret. Artiklen fortæller, eks-
empel taget fra Holsted ret,
dommer E. L u n d s a g e r,
hvor ejendommelige ting der
kan ske i en dansk retssal –
det er en fortærrfellig artikel.

Norge - hvor der for tiden er divergerende opfattelse af tingene - og Sverige går ind. Blot at sige, at vi kun vil gå ind, hvis England går med, er at trække et enkelt punkt frem. De øvrige er for mig at se lige så væsentlige.

Skal vi ind i Fællesmarkedet
- og intet er jo sikkert endnu
- skal det ske på favorable betin-
gelses- Vi skal ikke blot gå ind,
fordi vi kan komme i et større
marked. Vi har rige muligheder
udenfor og i givet fald i et Fæl-
les Norden.

Kravet om at både Norge og Sverige skal indtræde i Fællesmarkedet sammen med England og Danmark, stiller sig markant ud fra regeringens forhandlingsgrundlag - og fra Politiets markedsbestutning. Anker Jørgensen bør holde fast i sine betingelser.

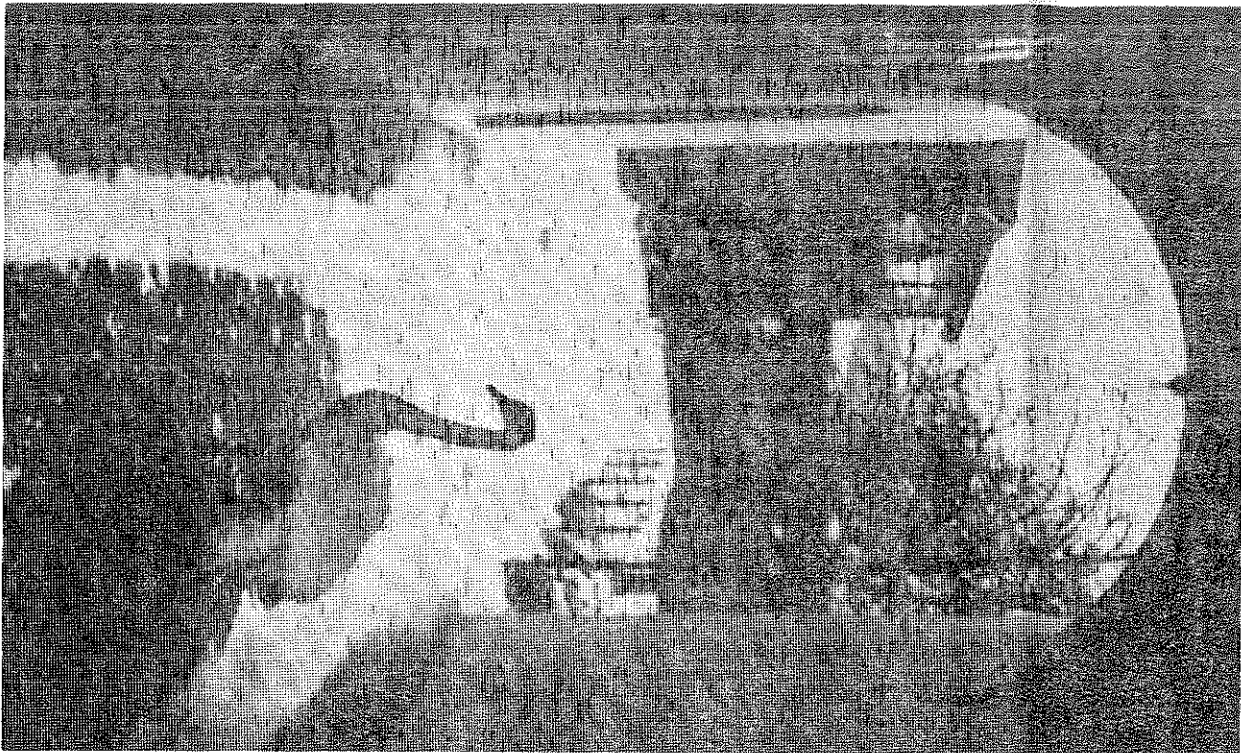
POW

HEROIN - FAR EN

Det vil nok være en god ide - hvis man da alvor vil ruste sig til at imødegå markedsindtagelse af de nye stoffer - at se lidt på de erfaringer man har gjort i de lande, hvor narcootika i årevis har været et stort - og voksende - problem. I U.S.A. er det først og fremmest heroin, der volder myndighederne de største bekymringer, dels fordi det har den mest katastrofale virkning, og dels fordi det har vist sig meget vanskeligt at finde de kanaler, ad hvilke det hvide pulver i voksende mængder kommer ind i U.S.A.

"Maden vil aldrig opgive nar-
kotlilandet. Den er så læn-
nede, at det næsten er komisk!
En mand, som smager narbutik-
ind i U.S.A., kan stjult på sin
person, bare med sig så meget
heroin, at man ville kunne beta-
le den en anseelig del af national-
gælden for vreden," skriver Ed
Heid i sin bog "Mafia."

„Joe Pici bragte en gang i 1948 omkring 15 kilo heroin til medlem-
banden i Kansas City i en trans-
aktion, der næsten overvæltede
syndikater. Ikke mindre overvæl-
tet blev „Narcotics Bureau“, da
de hørte om det. Af de ca. 30
pund med 99 pct ren heroin Pici
bragte med sig, producerede syn-
dikater en milliard kapsler, der
blev solgt for en pris der varede
de fra 1 til 2 dollars stykket. I
Italien, hvor Pici købte heroinen,
da klopisen mellem 1900 og 1900
dollars. Det er let at regne sig
freem til markedspriserne for-
tjeneste på varen, de solgte til
deres kunder“

Det er nu svært at forlade sit gamle element, ser svaren ud til at tænke på billedet over disse linier.

POW

Socialistiske partier - side 2 ✕ B & W - side 3 ✕ Vor mening om andres mening - side 4 ✕ Kronik - side 4-5
 Bygget af misundelse - side 5 ✕ Forvildet finansoverføring - side 6 ✕ Breve fra hestene - side 7 ✕ Hest-
 forbundet har gode chancer - side 8

Er der Sovjet 1984?

Rockwell's Singles

L. O. R.

Analitik mener derfor ikke, at

... Tenaet fra 1. bind tages op
essayet De intellektuel-

Sagen mod Amalrik har, efter
alt at domme, haft til hensigt at

les A n s v a r med konkrete eksempler på, at Amerikas intellektuelle som et højt kvalificeret mindretal med alle faciliteter og muligheder til deres disposition har sviget deres ansvar som samfundets kritikere og rådgivere.

Power and the New Parties

Ügglebog fra Gyldendal.

HÅRDT TRÆ

på afskilning; alle sorter; samt eg, bøg, poppel, elm, birk osv.

Albøge, 8570 Trustrup. ... Telt, 06 32 05 22 Lyngby 161

Maletfina

H. VINTER PULSEN

Skøtvej 10 - Skødstrup

at moderate values.

GOT VYTA?

Vi ønsker være læsere et godt nytår og takker for medleven, trofasthed og støtte i året, der er gået. 1971 bliver et valgår, hvor meget står på spill for Befindendet – og for „Vejen Frem“.

- Retsforbundet har gode chancer, skriver landsfor- mand Ib Christensen et sted i bladet, og heri er vi enige. Men det er chancer, der nødvendigvis må arbej- des for. Et godt resultat kommer ikke af sig selv.

"Vojen Frem" or et mid-

del i dette arbejde, men bladet må have en større udbredelse, hvis det skal være et virksomt middel, og hvis de kræfter, der bruges på bladet, skal være lønsomt anvendt.

Derfor håber vi på læsernes medvirken til en kraftig signing i abonnenttal-
let i 1971.

Med venlig hilsen
Kontaktkontor.

AKTORPHOT

LYSTRYK

PHOTOGRAPH

DUPLICATE
OVERSIGHTS

Topic 9

2100 Veile

GARN SMYRNA DYA

HT-Garn

H. EXPLAN

2005 - 2006

11-0224

TRAFFIC

B. & W.:

Regering og folke- ting er kommet ind på farligt skråplan

Regeringen og finansudvalget har midt under en skrap kreditstrømning og rekordrente for-
strakt en enkelt virksomhed med
en statsgaranti på 50 millioner
kroner.

Der er ikke noget at sige til,
at det har vakt forargelse, og at
både andre værfter og virksomhe-
der i andre brancher nu står på-
ret til at hente penge - med reg-
ringsens formodede velsignelse - i
Nationalbanken.

Hvorfor skulle man nægte dem,
hvad B. & W. får - oven i købet
når nogle af dem kan henvise til,
at de relativt set beskæftiger lige
så mange mennesker som B. & W.?
Det er et farligt skråplan, re-
gering og Folketing er kommet
ind på, og der er ingen undskyld-
ning for det.

Så sent som i 1967, da værftet
sidst anglede efter hjælp - og
fik det - konkluderede den be-
rømte B. & W.-rapport, at værfts-
afdelingen - ikke den konkurren-
cedygtige motorfabrik - burde
nedlægges. Alligevel er der intet
sket, og nu truer værftet med at
drage den øvrige virksomhed med
sig i faldet. Alt dette sker hen
over hovedet på virksomhedens
arbejdere og funktionærer, såvel
som aktionærerne.

Og nu bevilger regering og Fol-
keting, nærmest i dølgsmål, og
uden at forelægge offentligheden
relevante oplysninger, en stats-
garanti, som tilsyneladende bliver
effektiv for skatteyderne, og til
hvilken der ikke er knyttet andre
betingelser, end at der skal ned-
sættes et nyt undersøgelsesud-
valg!

Det er ganske enkelt for groft.
Værftene modtager i forvejen
gennem den statsubsidierede
skibskreditfond en favorrente på
kun halvdelen af markedsrenten,
hvilket koster skatteyderne et
halvt hundrede millioner kr. om
året. Pengene bruges af rederne -
både danske og udenlandske - til
skibsbygning eller til videreudlån
til bl. a. kommunerne (med en
krækløelig fortjeneste!).

Th. Westergaard
Fogemond
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebbrandt
Rensø
Petersborgvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN
Tommermester
Sagaaardsvej 23
Telf. Gentofte 5045

GUNNAR SØRENSEN
ALT I EL
Esbensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Ib Christensen

I en tid, hvor arbejdskraft og
kapital er knaphedsfaktorer, og
hvor eksportindustrien i vidt om-
fang må sige nej til eksportfor-
dret, fastholder man altså ved
kunsthge midler produktionsfakto-
rerne ved ikke-konkurrencedyg-
tige erhverv og virksomheder. Det
er lige det modsatte, der er brug

Politisk aktivitet i Sydvestjylland

Ved en tidligere lejlighed fandt
vi anledning til at efterlyse resten
ne af husmandsbewælgens før-
tidige storhed som kulturel og po-
litiske faktor i Danmark. Er be-
vægelsen, der stod fast på frihe-
dens og ligestemts grund, nu også
blevet kvælt af skatter og subssi-
dier? Har den - ligesom det parti,
bevægelsen engang støttede sig
til - forladt radikalismen og til-
sluttet sig det idéforladte borger-
skab med alle slagordene og de
falske værdimål?

Hvis det skulle være tilfældet,
ville det være forstædigt. Den
førte landbrugspolitik, landbrugs-
erhvervens hele situation, tilbedel-
sen af stordriften på alle områ-
der og de magtthavende fales-
markedsstilbængeres tromleaktivi-
tet må selvfølgelig sætte sine
spor. Man kan ikke leve af at
bede om frihed og lige vilkår
for dove øren. Før eller senere
må man enten holde kæft og træ-
de ind i de statsstøttedes lange
række eller lukke butikken. Sa-
dan vil politikerne helst have det.

Men det ser ikke så galt ud
alle steder. I Sydvest-Jylland lever
de kulturelle traditioner endnu.
Vi har modtaget vinterprogram-
met fra Ribe Sønderregns Hus-
mandsforening, og det er alsårigt
og omfattende. F. eks. byder det
på en landbrugsfaglig møderække
af høj kvalitet, på politiske fore-
drag og diskussioner, folkeidans
og selvfølgelig både høstfest, ju-
letræ og bankospi. Foreningen
har adresse i V. Vedsted på Ribe-

Trækantoret

Rådhuspladsen 45 - København V
14 71 32

Møbelforretningen
»HYGGEBO«
Stjellandsgade 52-54, Aalborg
Telf. 06 - 12 99 16

for. Derfor må vi have afviklet
rentesubsidiene til værftsindu-
strien, og regeringens og finans-
udvalgets bevilling af de 50 mil-
lioner kr. i garanti er tåbelig.

Linda-værftet er konkurren-
dygtigt. Det vil sagtens uden sub-
sidier kunne beskæftige også de
B. & W.-arbejdere, som måtte an-
ske at flytte til Fyn. Desuden
skrigger hele hovedstadsområdet
efter arbejdskraft indenfor både
byggnings- og jern- og metalind-
strien. Det bliver intet problem.

Regering og finansudvalg har
handlet i panik og med sademiljø
kortsynethed og snæversn. Fol-
ketingsets handlinger i denne sag
er en hån mod de ikke-subsidi-
rede erhverv (de er trods alt stor-
dige de fleste!), og de er en gø-
ren-ner ad landets hårdt plagede
skatteydere, som efter alt at dom-
me igen kommer til at punge ud.

Det kunne blive rart, hvis Dan-
mark engang fik en liberal rege-
ring

IB CHRISTENSEN
(i „Randers Dagblad“).

Kai Pedersen

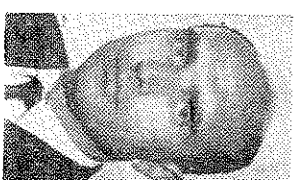
økonomien, der styrer os? Fire
offentlige møder på „Hotel
Munken“ i Ribe, hvor på skift
dr. Viggo Starcke, profes-
sor Holger Gad, redaktør,
folketingsmand Jens Peter
Jensen og folketingsmand
Jens Kampann vil holde
foredrag og diskussion med møde-
deltagerne (- se annoncen).

Mødeemnet er godt valgt, og
arrangørerne har ved valg af fo-
redragsholdere gjort deres til at
sikre mødeeffektens succes. Mon
ikke også mange af Sydvest-Jyl-
lands fetsstatsfolk vil fylde vog-
nene op og medvirke til et godt
fremmøde og et godt udbytte af
alle fire møder.

Pov-

Aage Johannessen:

Afskat afskrivnings- reglerne

De nugældende regler for
skattemæssige afskrivnings-
regler har i det store og hele
været i kraft i mere end 10
år og har uden tvivl været
stærkt medvirkende til, at
dansk erhvervsliv har kun-
net ekspandere i det om-
fang, det er sket, og moder-
nisme, så konkurrenceevnen
har kunnet bevares.

I denne tid har kun de
mere rabiate modstandere
af det private erhvervsliv
fundet anledning til mere
omfattende kritik af disse
regler.

Indlærtid har der i de
senere år været tale om et
stigende misbrug af afskriv-
ningsreglerne, idet de i stig-
gende omfang er blevet be-
nyttet som skattefiduser.

Det er især de såkaldte
trusselreders investeringer
i mindre skibe, der er fal-
det i øjene. Disse invest-
eringer har naturligvis haft
den fordel, at Danmark nu
har en moderne coastertfla-
de, der hidtil har kunnet
finde lønnende beskæftigel-
se rundt om i verden.

Men når vi er nået der-
til, at prisen på et skib i
mindre grad afspejler dets
værdi som transportmiddel
end som skattefidus, er der
grund til at overveje an-
dinger i afskrivningsreg-
lerne. Ikke alene fordi skat-
tefiduserne går ud over de
skatteydere, der ikke har
mulighed for sådanne inve-
steringer, men også fordi
de er med til styre den
ikke sjældne opføttelse, at
afskrivningsreglerne er en
forretning til erhvervslivet.

Og det er der under in-
gen omstændigheder tale
om. Tværtimod er afskriv-
ningsreglerne en begræns-
ning i virksomhedernes ret
til at fratrække deres
driftsudgifter i skatteopgø-
relsen, idet udgifter, der
klassificeres som investerings-
gaver, ikke må fratrækkes
fuldst, når de afholdes.

Det er forståeligt, at er-
hvervslivet modsætter sig
ændringer i afskrivnings-
reglerne, der kan afskatte
skattefiduserne, fordi så-
danne ændringer meget vel
kan betyde en forringelse af
reglerne.

På den anden side kan
erhvervslivet heller ikke væ-
re tænt med regler, der
gennem misbrug kan blive
udgangspunkt for erhvervs-
fjendtlig propaganda.

Det vil indlærtid være
muligt at afskatte skatte-
fiduserne i afskrivningsreg-
lerne samtidig med at disse
forbedres for virksomheder
i almindelighed ved at tillæ-
de, at driftsmidler med und-
gelse af fast ejendom fra-
trækkes fuldt ud på skatte-
regnskabet i det år, hvori
de afskrives, og at even-
tuelle forudbetalinger brin-
ges til fradrag i det år,
hvori de betales.

Til gengæld vil det være
rimeligt at betragte forlyt-
neste ved salg af driftsmid-
ler som almindelig skatte-
pligtig indkomst.

Der synes heller ikke at
være rimelig grund til at
opretholde retten til afskriv-
ning på varebeholdninger, idet
eventuelle værdiforringelser
meget hurtigt vil blive kon-
stateret ved salg.

Der er flere grunde til at
gennemføre afskrivnings-
regler efter disse retnings-
linier. For det første gør
den tekniske udvikling det
umuligt at fastsætte gene-
relle retningslinier for leveti-
den og dermed afskriv-
ningsperioden for de fleste
driftsmidler. For det andet
skal skatten betales med
rede penge og ikke med
maskiner eller andet udstyr,
og derfor vil det være ri-
meligt at binde skattebe-
regningen så tæt som mu-
ligt til det kontante over-
skud i stedet for til et over-
skud beregnet på et højt
teoretisk grundlag.

På denne måde kan man
fjerne nogle af de fiduser,
der findes i skattelovgivnin-
gen. Der er andre, f. eks.
kapitalbindingskontiene, og
også reglerne for aktiesæl-
skabsbeskatning giver mu-
ligheder for manipulationer.
Nogle fiduser kan afskrives
eller reduceres, men en af-
skrivelse af alle fiduser og
umuligheder vil kræve en
skattereform, der lægger
skatten over på jordvær-
dierne. Den vil give lige be-
tægelser for personer og
selskaber, for banker og
grøntlandiere, for danske
og udenlandske selskaber,
og folk kan bruge deres
krefter og intelligens på
mere fornuftige ting end
skattefiduser, og politikerne
deres på noget mere for-
nuftigt end at bekæmpe
skatteflygt og omgåelser
af skattelovene.

Aage Johannessen.

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

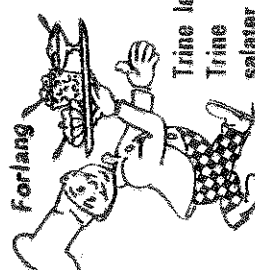
Kreditfåvør

AARHUS STIFTSTIDENDE (k) i en produktiv indsats, er inflationskabende. For en regering, og især for en regering, der har inflationsbekæmpelsen på sit program, er det lige så betænkeligt at garantere den slags lån. Der er her, midt i en meget kreditstram tid, tale om en kreditfåvør til en enkelt

For Nationalbanken er det en betænkelig sag at udlåne penge til tabgivende virksomheder. Sådanne lån, som ikke har dækning

Godt nytår

ønsker:

HJØRRING	
Brdr. Sørensen Maskinfabrik Hjørring	Arne Andreassen murermester Telf. (08) 92 46 11
Cyclecompagniet Østergade 18, Hjørring Telf. (08) 92 02 24	Forlang Trine Iøg Trine salater
ES	Trine Fødevarefabrik A/S Hjørring
Evald Steensen RADIO - FJERNSYN Telf. (08) 92 24 00	J. B. Christensen Blade - Vin - Tobak Bispensgade 79, 9800 Hjørring Telf. (08) 92 21 20
Ernst Thomsen Hjørring	Børge Kristensen A/S Radio - Fjernsyn Aut. forh. m. service-værksted Jernbanegade 22, Hjørring Telf. 92 06 11
Hjørring ny Tømmehandel A/S Odinsvej, Hjørring	

Offentlige møder

På „Hotel Munkens“, Ribe, afholdes nedenstående 4 møder under emnet:

»ER DET OS, DER STYRER ØKONOMIEN - ELLER ER DET ØKONOMIEN, DER STYRER OS«

Onsdag den 18. januar kl. 20:

Thv. minister, dr. Viggo Starcke.

Torsdag den 28. januar kl. 20:

Professor Holger Gad.

Onsdag den 10. februar kl. 20:

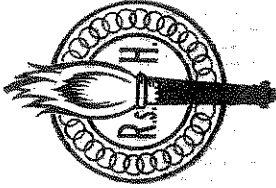
Folketingsmand, redaktør Jens Peter Jensen.

Onsdag den 24. februar kl. 20:

Folketingsmand Jens Kampmann.

FRI DISKUSSION.

Ribe Søndereghs Hømandsforening.

virksomhed. Denne favør kan ikke ydes, uden at vilkårene for andre bliver endnu strammere, end de allerede er. Muligvis bliver de endda strammere for virksomheder, som mere end B & W har gjort sig fortjent til privilegeret behandling.

● Vi bevæger os her på et sidespor i B & W-debatten, men på et interessant sidespor. For hvad den borgerlige avis pludselig opfatter i skæret fra B & W-skandalen, foregår jo hver eneste dag i langt større målestok.

Der udstedes årligt milliardlån mod sikkerhed i stigende jordværdier, som låntagerne ikke behøver at have præsteret nogen som helst produktion for. Periodedvis plejer Nationalbanken obligationsmarkedet for at sikre kurserne på disse private pengesedler. Pantsætningen af de jordværdier, som vokser og vokser, uden at der er produceret så meget som en kvadratmeter jord, er en faktor, der ødelægger samfundsoekonomien og det sociale moneter.

For en regering, der siges at have inflationsbekæmpelse på sit program, men som er ved at køre fast i de gamle fejltagelser, er det betænkeligt at fortsætte den forkerte politik. Når selv Aarhus Stiftstidende er lige ved at kunne indse, at en kreditfåvør til de gamle jordejere på bekostning af de unge produktive kræfter er en dårlig forretnings, må der da være noget om snakken.

Een ting er at kende sandheden. En anden ting at følge den og træde de særinteresser over tæerne, som prøver at skjule den. Efter at ordføreren for regeringens største parti er blevet kreditoreringsdirektør, skal man nok ikke gøre sig noget håb om at undgå den mere omfattende krise.

Julerejselysten

RINGKØBING AMTS DAG-BLAD (v) er tilbøjelig til at se med nogen optimisme på juleudlandsrejsen, der i år slår alle rekorder, og mener den vestjyske skribent, beviser, at der ikke er nogen grund til for LO-medlemmer og deres ledelse at påstå, at forholdene er umulige for „den arbejdende del af befolkningen“, for det kan ikke udelukkende være kapitalister, der rejser, langt fra. Alligevel indrømmer man dog på R. A. D., at ikke alle har det lige godt, og det er ikke mindre landejendomsbesiddere, der kommer med til Mallorca eller Tenerife.

Naturligvis pynter de titusinder af jule-udlandsrejsere ikke på valfakassen eller på den opsparring, der er så stor nødvendighed for. Men at borgerne har råd til at bryde julens traditioner og vende hjem og fædreland ryggen må

Giv Hovedbladet en chance!

- Nu skal Baumgard ikke længere have patent på sandheden!

Med disse og andre slagord introducerede energiske aktivister forleden på Strøget i København Danmarks nye søndagsavis „Hovedbladet“.

Introduktionsnummeret - nr. 0 13. december 1970 efter Kristus 0. argang - uafhængig af politiske, økonomiske og geografiske interesser - blev solgt for 99 øre, men normalprisen bliver 1,50 kr. I tryk og opsætning er det både nobelt og traditionelt - og så i farver.

Om det kommende indhold i Hovedbladet fortæller i floskler: „Vi vil blande kortene på en ny måde“, „sørg for reel oplysning ud fra det princip, at de kloge ikke må narre de mindre kloge“.

Hvad man mener dermed, vil grundslad skal det ikke være, og man reklamerer med regelmæssige kommentarer af så forskellige folk som Poul Erik Søe, Peter Hartvig og Per Stig Møller.

Samtlige bladets medarbejdere - incl. den ansvarshavende initiativtager Jacob Ludvigsen - er indstillet på en tid at arbejde

stemple snakken om, at det står dårligt til med danske hjemsoekonomi.

● Ja, man er lige ved at få tårer i øjnene, men lad os træste leder-skrubenten i Ringkøbing: Juletraditionerne klarer sig nok endda. Vi er da nogle stykker, der synes, vi har råd til at tilbringe juledagene i Danmark, i modsætning til de mange, der køligt og nøgeternt har set realiteterne i øjnene og konstateret, at alt i dette land efterhånden er blevet så dyrt, at jævne folk i virkeligheden ikke har nogen chancer for at få deres penge til at slå til i ferietiden, hvis de begiver sig på rejse i ferielandet, og så er det lige meget, om rejsens mål er Hermin, Ringkøbing, Skagen, Aarhus, København, Herringløse eller Valby - næh, Mallorca og De kanariske, der kan man få noget for de danske kroner. Bl. a. fordi man i disse u-lande endnu ikke har anskaffet sig hverken OMS, MOMS eller kildeskat efter dansk mønster.

gratis i „Hovedbladets pengeløse virkelighed“. „Men vi venter at se kroner en dag. Vi agter at gøre Hovedbladet til en forretning, der kan udbetale sine mange medarbejdere en reel løn!“

„Vi er ikke bange for at blive til grin blandt de shipsede redaktører, når de mødes i deres sammentrængning. Vi véd, at vi kan komme til at betrede nogle stier, som de ville være parate til at benægte eksistensen af.“

Intet fast politisk eller religiøst tilhørsforhold. Ikke nogen bestemt hyldningsplads. Et forsøg på at bygge noget op imod de store mediemonopoler.

„Vold opstår, når samtale er umulig. Derfor skal denne avis prøve at bygge bro mellem de stadig større modsætninger, der er ved at splitte samfundet.“

„Giv Hovedbladet en chance om søndagen. Vi tror ikke på alt, men tror, at alt bør undersøges.“

Sådan siger Hovedbladets unge redaktørkollegium, inden bladets nr. 1 går i trykken i 52.000 eksemplarer. Det skal være på gaden søndag den 10. januar. Giv dem en chance!

Pow-

Jordrenten og de offentlige fællesopgaver

Svar til Jul. Schultz

Jul. Schultz spørger i Vejen Frem nr. 48 for den 28-11-1970, om der kan gives et retsmæssigt svar på spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt for det offentlige uden at gøre uret mod de nuværende jordejere at inddrage jordrenten og anvende den til dækning af udgifterne til de offentlige fællesopgaver.

Jeg er enig med Jul. Schultz i, at det er et vigtigt problem, der her drages frem, og at det for så vidt burde have været omfattet i min pjeces. Når dette ikke er sket, står det i forbindelse med, at jeg af personlige grunde anså det for nødvendigt at begrænse min fremsættelse i pjecen til det principielle, der kan afledes af princippet om arbejdet som det eneste retmæssige grundlag for ejendomsret. Problemet er imidlertid ikke så enkelt, som det kunne se ud til ud fra den formulering, Jul. Schultz har givet sit spørgsmål. Forholdet er det, at det nuværende økonomiske system favoriserer

jordejerne på andres bekostning, og at det altså gør uret mod disse andre. Spørgsmålet bliver derfor i virkeligheden, skal denne uret fortsætte i al fremtid, eller skal man gå over til et nyt økonomisk system, der fjerner uretten, uanset om man i forbindelse dermed må se i øjnene, at det midlertidigt i overgangstiden vil komme til at gå ud over dem, som hidtil har været begunstiget. Det af Jul. Schultz rejste spørgsmål angår altså problemer, som opstår ved overgangen fra det nuværende system til det i min pjeces forudsatte.

Det nuværende økonomiske system skaber vedvarende en uretmæssig fordeling af den løbende produktion, herunder af den del af fortidens produktion, som endnu eksisterer (realkapitalen). At korrigere fordelingen af de i fortiden skabte kapitalgoder, så den bliver i overensstemmelse med, hvad den ville have været under et retmæssigt fungerende økonomisk system, er nu bagfter selv-

KRONIK

Af Oluf Sørensen

Dygtighed og misundelse

Et samfund består af to slags mennesker: Dem, der producerer mere, end de forbruger, og dem, der forbruger mere, end de producerer. De dygtige tager noget fra de udbytige, men gør både sig selv og deres folk rigere.

Hvor mennesker kan blive rige, uden at bestille andet end at flytte over i deres egen lomme det andre har produceret, opstår indignationen. Denne er vidt forskellig fra misundelsen, der oftest er udtryk for, at den dovre og udgyrtige helst vil flytte resultatet af andre utrættelige flid og fremragende dygtighed over i sin egen lomme.

Intet socialistisk land har, selv om det gennem 50 år har fremstillet mange femårsplaner, kunnet skaffe sine arbejdere en levestandard, der når op i nærheden af halvdelen af den levestandard, arbejderne har i de vesteuropæiske lande med et frit erhvervsliv. Hvis professor Israel var ærlig, ville han derfor begynde sine indlæg med at sige, at han arbejder for indtøvelsen af et system, der vil halvere den danske arbejderstands reallo.

Nu er professor Israel desværre ikke oprigtig. Direktør, cand. polit. Chr. Gannil har i „Meddelelser fra Erhvervens Oplysningsråd“ nr. 78, 1970, en artikel om professor Israel, hvori han doktoreterer, at Joachim Israel har gjort sig skyldig i uretighed. Gannil slutter sin bevisførelse med følgende sætning: „Man vil næppe tro, at en professor ville indrømme sig herpå, men her er tale om et oplagt tilfælde af châtush, idet domstolens kendelse udgives for arbejdsgivernes pastand, hvad der er opnået ved udeladelse af ord, sætninger og citationsteegn.“

Den mulighed foreligger, at det forslag, som professor Israel har fremsat i „Søndags-Aktuelt“ den 5. december, er en hævnaktion over for det danske erhvervsliv. Hans forslag går ud på, at alle store indtægter skal skræres ned

til 100.000 kr., som de lavestlønede og udviklingsstandene derefter skal dele.

Man må være „Berlingske Tidende“ taknemmelig for, at det den 7. december har ladet en række fremragende erhvervsledere bedømme forslaget, og den 13. december har ladet redaktør Ove Sundberg beregne dets økonomiske konsekvenser. Den fulde beskæftigelse, som både menneskeligt og produktivt er et stort gode for alle, har vel en del af ansvaret for den længtlidning, som er til arbejderens fordel, men ikke er til fordel for konkurrenceevnen. Den vil standse, hvis man fjerner incitamentet og initiativet fra enhververksliv.

Den dygtige landmand vil spare på kraftfoder og kunstgødning, når han ikke får lov til at beholde resultatet af sin ekstra indsats. Den fremragende fabrikant vil ikke købe nye maskiner eller løbe risiko ved at udvide virksomheden. Skibsrederen vil snarest søge ud af sine skibe i stedet for at bygge nye. Købmænd vil nøjes med at handle med de varer, hvortil der er knyttet mindst risiko. Høspitalslægen vil opgave sin privatpraksis. Sagførerene vil nøjes med færre arbejdsdage, så ventelisten over rejsager vil vokse. Stjerneskuespilene vil kun optræde sjældent, så flere teatre vil lukke. Kun få vil ønske at blive dommere, departementschefer, generaler eller generaldirektører, fordi det øgede ansvar og stress ikke honoreres, og universitetene vil ikke tiltrække andre professorer end dem, der hverken er velanskrevne i det ene land eller i det andet.

Man vil nærne sig det samfundssystem, som professor Israel har til opgave at agitere for, hvor levedoden og realloen halveres, men hvor lønnen for partipamperne fordobles. I østlandene har de topgager, der ofte camoufleres ved hjælp af gratis bolig, bil, sommerhus og tjenerskab samt ad-

se det offentliges virksomhed til væretagelse af opgaver med retsbeskyttende formål, som det også er anført i min pjese. Under disse betingelser vil jordrenten antage sin maksimale værdi.

Det bør her bemærkes, at når det offentlige indtager den maksimale jordrente, vil alle spekulationsmuligheder i jordejendomsforståde. Den moderne opfindelse, der kaldes trigereles-afgift, er med hensyn til at forhindre jordredekulation kun tuf.

I overensstemmelse med det anførte må fremgangsmanen ved jordrentens inddragning af det offentlige principielt blive følgende: Man begynder med en vurdering af hver enkelt ejendoms aktuelle tidspunktet eksisterende produktions- og beskæftigelsesforhold. Denne jordrente er lig med forskellen mellem ejendommens bruttoindbytte og dens driftsudgifter ved almindelig god drift, idet såvel bruttoindbyttets værdi som driftsudgifterne baseres på de på vurderingsstidspunktet gældende priser, lønninger og renteforhold.

Når vurderingssystemet indrettes således, at ansettelserne følger svingningerne i priser, lønninger og renter, vil jordejeren til enhver tid være sikret normalt udbytte og dens driftsudgifter ved foretagne indsat af arbejde og kapital (bortset fra overgangstiden), når jordrenten er betalt

gangskort til de dollarbutikker, hvor varerne koster under halvdelen.

For et års tid siden var jeg sammen med nogle svenske akademikere. De spurgte med et glimt i øjet: „Hvordan går det med Joachim Israel?“ – „Åh,“ sagde jeg – „han opfører sig, som om han var guvernør og ikke gæst i et andet land.“ – „Sådan var han også her i Sverige!“ sagde de.

Viggo Starcke.

For eller imod hvilket system?

„Politiken“ har en Øst-Europa korrespondent, der hedder Peter Hoffer. Han skrev om de polske demonstrationer til „Politiken“, at den oprørslydende situation ikke som sådan kan betragtes som et opbrud mod det kommunistiske system.

Så véd vi det, og derefter får vi at vide, at det mere eller mindre er en protest mod systemets manglende evne til at skaffe tilstrækkeligt med fødevarer og en protest mod, at der ikke er nogen positiv udvikling i levedoden. Senere hedder det, at forretninger blev plyndret, offentlige bygninger stukket i brand og brandfolkene hindret i deres arbejde.

Men der er altså, ifølge hr. Hof-ferters korrespondance fra Wien til „Politiken“ ikke tale om nogen protest mod det kommunistiske system.

Godt nytår

Ønsker

BRØNDERSLEV	
Radiohuset Jernbanegade 1 Telf. (08) 82 09 00	Ure og briller - bedst og billigst Bus Bredgade ... tlf. (08) 82 06 60
Karl M. Nielsen Banegårdskiosken Telf. (08) 82 06 22	Karl E. Engeland Juvemester Tlfise Telf. (08) 88 71 83
Alb. E. Hansen Bogtrykkeri Bredgade 15 Telf. (08) 82 00 14	Manna Maskinedkeri E. CARLSEN Telf. (08) 88 70 21
Brønderslev Pressefoto Børge og Solvej Nørgaard Telf. (08) 82 04 20	FREDERIKSHAVN
E. Nielsen Autoreksted Jerslev Telf. (08) 83 10 48	Snuoretoppen - Gaveboden A. Engelund Telf. (08) 42 07 37
Jens Knudsen arkitekt St. Blichersgade 1 Telf. (08) 82 00 58	Asger Olesen Trevindustri Specialte: SKOLEMATERIALE til grossister Telf. (08) 42 44 56
Paul Pedersen Bygnings- og kleinsmede-arbejde Telf. (08) 82 05 85	

let, idet alle får samme udbytte for samme arbejdsindsats uanset kvaliteten af den jordejendoms, de arbejder på.

Forsvædt jordejeren delvis har pantsat sin ejendoms, må han have ret til hos pantlaveren at få en nedsættelse af sine rentebetalinger lige med en stor brokdel af disse, som pantsats værdi udgør af ejendomsværdien. – Så vidt mig bekendt blev en fremtidig gangsnåde som denne godkendt af Henry George, da Jakob II. Lønge havde forklaret ham indretningen af det danske realkreditssystem.

Det skal til slut bemærkes, at den jordrente, som svarer til de nuværende produktions- og beskæftigelsesforhold, formementlig kun udgør en lille brøkdel af den maksimale jordrente, som vil opstå efter afskaffelse af skatterne og begrænsning af de offentlige følelsesopgaver som foran anført.

Alene afskaffelse af told og forbrugsafgifter, som nu andrager omkring 20 milliarder kr. årlig, vil formementlig forøge jordrenten med 25-30 milliarder kr. årlig. Desuden vil nationalproduktet blive forøget derved, at det personale, som nu er beskæftiget ved administratrationen af disse afgifter, vil blive triggjort til produktivt arbejde i stedet for deres nuværende produktionshæmmende virksomhed.

Begrundelsen for det anførte skøn om virkningen af toldens og

forbrugsafgitternes afskaffelse ligger i at lønninger og priser vil falde tilsvarende ved disse afgifters bortfald, hvis realloen og andre forudsættes at forblive konstante, og da totalværdien af lønningerne (kapitaludgifter er en form for løn) plus totalværdien af jordrenten er lig med totalværdien af produktionen (nationalproduktet), vil stigningen i jordrenten blive lig med faldet i lønningerne, hvis produktions totalværdi er konstant, men denne er i virkeligheden stigende bl. a. af den anførte grund. Det må desuden erindres, at forbrugernes menudgifter på grund af told og forbrugsafgifter er væsentlig større end de beløb, som disse afgifter indbringer det offentlige.

En lignende virkning på jordrenten som tolden og forbrugsafgifterne, men i mindre grad, har andre skatter, herunder indkomst- og formueskatter. Der kan derfor ikke være tvivl om, at disse skatters bortfald i forbindelse med den omtalte begrænsning af de offentlige følelsesopgaver vil fremkalde en stigning i jordrenten, der er mange gange større end den nuværende jordrente. Denne stigning i jordrenten har jordejeren naturligvis ikke krav på at få erstattet for i nogen som helst form, de må som andre nøjes med en lige andel i de fordelte, som jordrentereformen vil fremkalde på mange områder.

Oluf Sørensen.

Fortvivlet finanslovforslag

At tænke er at sammenligne. Fortvivlet Finanslovforslag. Sammenligner man noget, som ikke kan sammenlignes, kommer tanken på vildspor.

Den, der kunne ønske at bedømme udviklingen i de danske statsfinanser i anledning af finanslovforslagets fremsættelse, vil ganske naturligt foretage en sammenligning mellem finansloven for 1970-71 og statsregnskabet 1969-70. Vil man yderligere underbygge sin bedømmelse, drager man sammenligning med statsregnskabet fra tidligere finansår. Umiddelbart synes denne sammenligning ikke at være særlig vanskelig.

Holder vi os til statens drifts-, anlægs- og udlansbudget, var tallene i millioner kroner:

Reguskab 1969/70.....	Finansloven 1970/71.....
Udg.	Indt.
27579	27632
32722	34519
36700	40926

Det er de tal, der står trykt i forslaget til finanslov, og som man måtte antage var sammenlignelige.

Læser man til orientering de kommentarer, som finansminister Poul Møller fremsatte i forbindelse med finanslovforslagets fremsættelse får man det indtryk, at hvad det næsten først og fremmest går ud på for finansministeren, er at advare mod sammenligninger.

Gang på gang gentages disse advarsler. Indtægterne kan ikke sammenlignes, og udgifterne kan ikke sammenlignes, og derfor er det logisk, når finansministeren „advare mod at lægge for meget i den store stigning i overskuddet på drifts-, anlægs- og udgiftsbudgettet fra 1969-70 til 1970-71.“ Dette overskud blev iøvrigt ved et skøn den 21. september anslået til 3365 millioner kroner mod 1947 millioner kroner i finansloven.

Finansministeren anfører en række omstændigheder til forklaring af, at sammenligning bliver misvisende, bl. a., at staten har overtaget opkrævning af kommunal indkomstskat.

Men hvor meget ret finansministeren end har i sine advarsler om ikke at drage konklusioner af de foreliggende tal, kommer man ikke uden om, at skatteyderne, der gerne vil danne sig et billede af den finansielle situation og udvikling ved usammenlignelige tal i nogen grad lades i stikken.

Selv om finansministeren oplyser, at det er beregnet, at stigningen i de samlede driftsindtægter ikke er 9300 millioner, men 6300 millioner kroner, når der ses bort fra „overgangsfænomener“,

Det virkelige valg

Retsforbundets landsformand Ib Christensen har på et offentligt møde i Næstved den 9. december talt om markedspolitikken:

– Danmarks vetoet over for en økonomisk union med fælles finans-, penge- og indkomstpoltik, således som de udslaggivende kræfter i EEC ønsker, vil i virkelighedens verden være en tom formalitet. Kommer vi først ind i EEC, „er toget kørt“, og det burde statsministeren erkende.

Det er rart, at statsministeren nu tilsyneladende mener, at Danmark må betinge sig, at både England og Norge også tilsluttes EEC med fuldt medlemskab, men det er trist, at denne opfattelse hverken har dækning i Folketingets dagsordensvedtagelse, i de to andre regeringspartier eller i Socialdemokratiet, der alle kun

er det ikke ganske tilfredsstillende. En tilsvarende beregning har han iøvrigt ikke foretaget for udgifternes vedkommende.

Men selv med al mulig reverens for finansministerens fremhævelse af den omstændighed, at der i nogen grad er tale om en „formel stigning“ i bevægelserne i både indtægter og udgifter, bliver der det tilbage, at der har fundet en udgiftstigning sted over de offentlige budgetter, som er aldeles uholdbar og ganske ude af trit med produktionsstigningen her i landet.

Selv om væksten i det private forbrug holdes hårdhændet nede ved skatter og afgifter, skal der bruges penge til investeringer, hvis vor produktion skal være konkurrencedygtig, og underskud på betalingsbalancen kan kun tænkes reduceret ved en drastisk nedskæring af de offentlige budgetter, som nu lægger beslag på op mod halvdelen af nationalindkomsten.

De spareforslag, som regeringen nu har fremsat, må naturligvis hilses med tilfredshed. – Nogle af forslagene er dog kun indirekte spareforslag, idet de går ud på en forhøjelse af

gebyrer for pas, førerbekviser og nummerplader, der muligvis har været for lave. I andre tilfælde er der tale om, at statsudgifterne konverteres til kommunale udgifter, hvad der imidlertid indirekte kan medføre besparelser, hvis kommunen har indflydelse på udgifternes størrelse.

En væsentlig del af besparelserne opnås ved, at statsflåskud reduceres med den følge, at de, som modtager ydelserne, skal betale noget derfor. Reformen i denne retning betyder ikke blot en mindre udgift for statskassen, men også en bedre udnyttelse af de midler, som stilles til rådighed.

At de såkaldte lovbundne udgifter er vokset langt hurtigere end de udgifter, der beviges af finansudvalget, har netop sin forklaring i det i høj grad uøkonomiske og i mange tilfælde demoraliserende „gratis-princip.“

For samtlige ministerier er besparelserne for 1971-72 opgjort til 529 millioner kroner i sammenligning med et udgiftsbudget på lige ved 37000 millioner kroner. Spareforslagene kan kun opfattes som en besked om begyndelse på en omvurdering af den økonomiske politik. –

Retsforbundet og EEC

toldmure. Leif Madsen sagde bl. andet: – Siger man nej til EEC, siger man også nej til Europa. Vi ønsker et europæisk frihandelsområde, men går England ind i Fællesmarkedet, må vi erkende, at frihandelsområdet ikke kan lade sig gøre. Han opregnede derefter Danmarks alternativer for en indtræden i det europæiske fællesskab. For det første kunne vi søge en associationsordning med fællesmarkedslandene og derved få visse toldlettelser. For det andet ville et dansk nej til EEC åbne vejen til forhandlinger om NORDEK igen, men et NORDEK, som det var skitseret, ville være farligt på grund af alle de fondsdannelser, man talte om.

Endvidere slog Leif Madsen fast, at Romunionen ville binde os politisk, og at Danmarks muligheder nemt ville blive overhørt. Han kritiserede regeringen for dens dårlige oplæg til en offentlig debat om problemerne. Folk, der diskuterer problemerne, taler forbi hinanden, fordi det fra regeringens side er lagt op som en debat om flæskepriser, og ikke som en bred debat om EEC's politik og vort forhold til den. Til sidst advarede Leif Madsen mod at tage endeligt standpunkt for eller imod på nuværende tidspunkt.

Alf Petersen gav udtryk for stor betænkelighed over for EEC. Den danske politik på landbrugsområdet har siden 1963 peget hen imod Danmarks optagelse i EEC, hvor vores landbrug uden tvivl kun skal fungere som producent til hjemmemarkedet. Han fremhævede vores stadig stigende oversøiske marked og så her en fremtid for dansk landbrug, som kun vil være tilstede på rimelig måde, når vi står uden for EEC.

Hans store betænkelighed drejede sig imidlertid mere om vores politiske frihed. EEC's bureaukrati arbejder på en harmonisering af lovgivningen landene imellem, så der kommer en større ensartethed. Dette kvæler efter Alf Petersens mening en selvstændig dansk politik. Han slut-

te betinget sig fuldt medlemskab for Englands vedkommende, sagde Ib Christensen, som tilføjede:

Det fremstilles som om Danmark, hvis vi ikke kommer ind i et udvidet EEC, må kæmpe mod en toldmur omkring dette. Men det er utænkeligt, at et udvidet EEC vil lade et så vigtigt område som Norden udenfor, og at det vil blive accepteret, at EFTA's resultater slås sønder.

Valget står i virkeligheden mellem dansk-norsk medlemskab af et med bl. a. England udvidet EEC eller et frihandelsarrangement mellem samtlige nordiske lande på den ene side og et udvidet EEC på den anden. På den baggrund bør Danmark foretrække den sidste løsning, sluttede Retsforbundets landsformand.

Godt nytår

ønsker

TAGE CHRISTENSEN

Tricotageforretning
Nørregade 31 – 06 - 13 51 75
AARHUS

P. PEDERSEN

Violinbygger
Fredeniksgade 75, 1. sal (nær rådhuset)
Telf. 06 - 12 46 01
AARHUS

FREDERICA KITTELFABRIK

Hvide kitler til udelepningsforretninger
(059) 2 12 13

VEJEN TANDTEKNIK

TH. THISGAARD
Østergade 1 – Vejen
Telf. (053) 6 02 50

Husk! at sikre Dem den meget omtalte og praktiske ØSTE-SKÆRER – den, der kan skære selv de blødeste øste, – Forhandles i forende østeforretninger overalt i Danmark.

Ekspert, fabrikation, engros og detail

ØSTEKLOKKEN

Sv. Aa. Gabel
Søndergade 12, Vejle.
Telefon 05 – 82 22 29

Konserves – Vin – Kaffe

Frimodt B. Jensen

Rungsted Plads 21
Tåga 3362

Murermeister

C. F. Janitzen

Alt murerarbejde udføres.
Sognevej 52 – Gentofte 4923

Kildevangens Købmand

v. H. A. Mourisen
Ormslevvej 4 – Viby J.
Telf. 06 – 14 25 10

Bryggeriet »STEVNS«

Depot: E. LEMANDER – Hedehusene
Telefon 435

H. NORDAHL PETERSEN

Nordsjællands Isoleringsforretning
Parcelvej 153, Virum
Telf. 84 60 86

JØRGEN NIELSEN

Optometrist
Østerbrogade 56
Øbro 58 31

Afstøbninger – Grafik – Japansk træsnit

KUNSTHANDELEN – Toldbodgade 9

V. CLAUSEN

København K.
Byen 4154

GEORG NIELSEN

OMEGA URE
Østerbrogade 56
Øbro 31

KNUD NØRRELUND

Smallegade 46
Snedkermester
GO. 4275

tede med at sige, at når vi i Danmark i dag kan have et opinionsflertal for optagelse, skyldes det simpelthen manglende oplysning. Jo større oplysningen om EEC er, des større bliver modstanden. Under den livlige diskussion efter de tre talere sagde *Niels Nøhr* det samme som at genindføre øre blandt andet, at han følte det som en illusion at tro på nogen form for frihandelsbetingelser for

landbrugets vedkommende inden for EEC. Han mente også, at dansk politik ville blive dirigeret af Frankrig og Tyskland og pegede på, at med den stilling, man tager i Sverige, ville en dansk indtræden i Fællesmarkedet være det samme som at genindføre øre. sundstold – og historien har vist, at det aldrig har været Danmark til gavn!

–k

Godt nytår

ønsker

F. THADE PETERSEN

Bogbinder

Flegmøde 16 - Vejle
Telf. (05) 82 13 44

PROVINS-TRYKKERET

Knud V. Jensen - Københavnsvvej 29 - Vordingborg
Telefon (03) 77 16 66

HYRUPS MASKINSATS

Københavnsvvej 29 - Vordingborg - Telefon (03) 77 18 50

DANMARKS RETSFORBUND

i København Amt

DANMARKS RETSFORBUND

i Frederiksberg Amt

KNUD-ERIK LAUSEN

VESTRÉ GADE 8 - BRØNDBYØSTER PR. HVIDOVRE - TEL. 75 11 43

Damp-, varme-, koldtvands- og køle-
rørisolering. Køle- og hvederum. Be-
klædning med aluminiums- og gælv-
niserede plader på isolerede rør, be-
holdere og tanke. - 25 års erfaring
i industri- og mejerianlæg.

Isolering

Ingen befolkningstilvækst - lille inflation

Vandringen fra land til by har næsten over alt skabt et efter-
spørgselspres på byggegrunde
omkring byerne og dermed bi-
draget til øgede arbejdsfrie ind-
konster med inflation til følge.

Da jeg erfarede, at billedet teg-
nede sig noget anderledes i Fin-
land, idet landboungdommen rej-

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt
nye sorter og skønne farver
sendes for 10 kr., portofrit
mod bestilling snarest. 20 stk.
kr. 7,50.

„GYDEN DAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM

Symaskiner

Østergade 20 - Hillerød
(03) 26 15 75

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger

K. T. CENTRALEN
Byen 2650

Breve fra læsere

Trykfejl?

Jeg har med stor glæde læst
Olf Sørensen udtømmende kro-
nik i V. F. 21.-12., men der må
have indsneglet sig en skrivfejl
i første spalte, hvor der står:
„Det er indlysende, at underskud-
det skyldes et for stort forbrug,
og at årsagen dertil må søges i,
at befolkningens realindkomst er
for stor.“

Harve der stået pengelindkomst
og ikke realindkomst, havde det
været rigtigt.

Befolkningens realindkomst må
være lig befolkningens produk-
tion. O. S. kan ikke mene, at man
for at få betalingsbalansen un-
derskud ud af verden skal ned-
sætte produktionen og dermed
realindkomsterne. I tværtimod er
øget produktion og dermed real-
indkomst et skridt på vejen til
den ønskede øgede opsparing. Men
for at fremme opsparingslysten
må tilhøden til kronens stabile
værdi genoprettes, og Retsforbun-
det kender midlerne hertil.

Indtil disse midler tages i brug,
vil folk naturligvis fortsat gøre,
hvad de kan for at værdiskrive de-
res opsparing gennem køb af fast
ejendom - fortinsvis jord.

Andre har sagt, at én af årsa-
gerne til inflation er handlinger,
som skyldes frykten for inflation.
For jo større interessen er for at
værdiskrive penge i fast ejen-
dom, jo mere vil efterspørgslen
fremkalde værdistigninger og ar-
bejdsfrie indtægter, som igen vil
efterspørge varer uden selv at bi-
drage til værdiproduktionen.

Knud Tholstrup.

Lige løn for lige arbejde

Så fik Gunhild Due endnu
et hak i tuden - eller en næse,
som det hedder på pent dansk -
af Folketingets forretningsudvalg.
Hvorfor? Jo, hun havde såmænd
inviteret en håndfuld ubudne gæ-
ster (kvinder) ind på de reservere-
de pladser i Folketingets tilhørs-
loge, for at de kunne høre, hvor-
dan vort ære mandssamfund
konsoliderer sin magtstilling, når
det bliver angrebet på ømme
punkter. De fire gamle partier
udøver sympati på samme måde,
som vi skovler sne, så man er
ved at få kvalme af det. Hvornår
indser de mon derinde i det høje
ting, at mennesker - kvinder ibe-
regnet - skal gå forud for par-
tiet og organisationslignende ge-
dige skakspil for skakkens skyld!

Det er beskæmmende for Dan-
marks behøve, at mand og kvinde
i året 1970 e. Kr. kan stå side om
side og udføre det samme arbejde
mod forskelligt honorar. Retsfor-
bundets sociallovvalg må have
dette punkt med, når de engang
kæmper med en betænkning. Jeg
ser gerne, at man stiller sig på
Gunhild Due's side i dette spørgs-
mål.

Der er nemlig ikke - som de
gamle mænd i V - K - R - S

hævder - tale om en indgraben i
arbejdsmarkedets frie forhand-
linger eller de igangværende
overenskomstforhandlinger, men
om en menneskeret. - Ifølge en
ILO-konvention burde vi for-
længst have klaret dette spørgs-
mål ad lovgivningens vej. Chri-
stiansborgs gamle mænd og blin-
dede kvinder har for længst ind-
set, at fremmedarbejderne skal
have samme løn som deres danske
kolleger, måske af bekræftning for
udlandets reaktion; men vore
kvinder kan vi overlade til orga-
nisationernes vilkårligheder - der
er jo ikke engang tale om et so-
cialt mindretal, som man kan
have medlidenhed med.

Turde man blot tro på, at Dan-
marks kvinder var halvt så vågne
som Ulla Dahlerup & Co., så ville
det ved næste valg betyde en til-
bagegang for de fire gamle par-
tier på ca. 50 pct. Den skulle
være den velindt. Som man be-
handler de for arbejdsmarkedet
underværlige kvinder i dag, kan
det ikke undre nogen, hvis man
en dag møder Ulla Dahlerup på
bare ben med rødvinklede nøde-
strømper som et våben i hånden.
Spartacus anno 1970.

Lad os i Retsforbundet få en
klar, utvetydig stilling til dette

spørgsmål, selv om man så kom-
mer til at stå med SF og VS i
hånden, inden det bliver for sent.
Og for sent bliver det, hvis man
skal tro vores politiske tradition,
den dag, der gripes til udenoms-
parlamentariske metoder (bvd!),
og Ulla Spartacus kæmper for vor
tids slaver.

Kåre R. Skov.

Københavnsk Pressefjeneste

To store bladnuse dominerer
den københavnske presse, og des-
værre er de på det nærmeste
lukket land for Retsforbundets
folk. Nå, det gør måske ikke så
meget, for sandt at sige er det
undertiden en flod affære at læse
de nævnte to blade. Derimod spi-
ler den lokale presse en stadig
større rolle, og Retsforbundets
Københavnskreds har derfor be-
sluttet at oprette en pressefje-
ste specialtfordistrilts-
blade.

Underregne skal fornidde kon-
tanten til bladene, så jeg beder
enhver, men særligt kandidaterne,
om at sende alt det stof, de kom-
mer i besiddelse af, til

POUL NIELSEN,
Korsgade 39,
2200 N. - 30 52 13.

Førings- og kreds- meddelelser

Meddelelsen,
som ønskes optaget
i bladet
forhørmende læsles,
må være
redaktionen i hænde
senest
onsdag morgen.

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet,

Ved Stranden 8, 1061 Esh. K.
Telf. Minerva 4541 og 4542.

Kontortid: Mandag-fredag, 10-14, lørdag lukket.

Juelsminde-kredsen

har nu afholdt generalforsam-
ling og konstitueret sig.

Som folketingskandidat i Juels-
mindekredsen er Lars Pedersen,
Holsted, valgt.

Som formand valgtes Arne Jen-
sen, Juelsminde. Rasmus Thiel,
Kladrup, valgtes til kasserer og
Gunnar Hønsen, Bråskov, som
sekretær.

Den øvrige bestyrelse består af:
A. Holger Rasmussen, Dagsård,
Martinus Christensen, Hedensted,
Peder Pedersen, Bøgebalde, og S.
Damgaard Andersen, Bøgebalde.

Lørløst skal der forsøges af-
holdt så mange møder som muligt
sammen med andre partier.

Arne Jensen,
Juelsminde.

KLIP TIL BLADETS KANT

Underregne bestiller

VEJEN FREM

52 kr.

Kvarlænsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved de ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

VEJEN FREM

Kroghsgade 1,

2100 København Ø.

56

Retsforbundet har gode chancer...

Af Landsformand Ib Christensen i Kristeligt Dagblad. I de seneste uger har man i dele af dagspressen - endog i Kristeligt Dagblad, som burde være klogere - set mange vurderinger på lederplads af de små partiers chancer ved det kommende folketingsvalg. Idet man især har hæftet sig ved De Uafhængige, som lige har præsenteret et suver-reaktionært program (med bl.a. 22 pct. møns) og det nye Kristeligt Folkeparti.

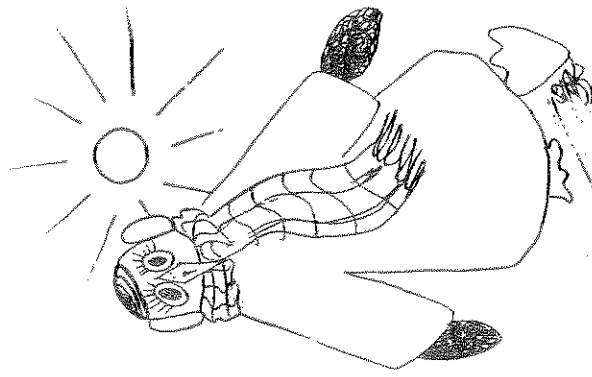
Kristeligt Dagblad, som ellers er modstander af blokdanelser, bidrager selv hertil i en leder („Endnu et parti“), hvori man opdelte partierne i socialistiske og borgerlige - uanset at Retsforbundet og Kristeligt Folkeparti ikke ønsker at lade sig rubricere som borgerlige, og uden hensyn til, at man vel næppe kan kalde Socialdemokratiet særlig socialistisk. Det er forudmødte forenklinger.

Naturligvis kan et partis ønske om sin egen placering ikke være afgørende, og jeg er enig med Kristeligt Dagblad om, at Kristeligt Folkeparti vil blive opfattet som borgerligt. Efter min vurdering har partiet både program-mæssigt og i sin fremtræden såvel som personmæssigt gjort sig kvalificeret til betegnelsen „borgerlig“, endog super-borgerligt. Nogen klar profil eller markante synspunkter har partiet dog ikke, måske undtagen på det moralske område, og det vil blive dets skæbne.

De Uafhængige har næppe heller store chancer. Deres organisation er uendelig svag, medlems-tallet kun nogle få hundrede, og det er usandsynligt, at det overhovedt vil kunne samle under-skrifter nok til at blive opstøllingsberettiget.

Det er efter min mening ganske enkelt vrøvl at betegne regeringspartierne som „midtpunkt-søgende“. Udover at de - akkurat som Socialdemokratiet - søger at tiltrække sig talstærke marginal-vægrergrupper gennem

UGENSHAK

Betragning omkring jan. 1971: Man vil vide, at den tid, der er gået godt, ikke kommer dårligt igen. Men hvad med den tid, der er gået dårligt?

let gennemskuelig lokkemad, er det kendetegnende for regerings-politikken, at den på alle måder tilstræber at gøre kårene mildere for de i forvejen velhjærgede, mens den brede befolkning må bære byrderne. Men det er til gengæld også kun på byrdefor-delingsområdet, at der er nuancer mellem Socialdemokratiets regeringspolitik og de borgerlige partiers. Dansk politik er kendetegnet af immobilisme mere end af dybtgående reformer - med den taktiske blokpolitik (kampen om regeringsmagten) som et pseudo-demokratisk surrogat for en egentlig ide- og målsætningsdebat.

Hverken Kristeligt Dagblad eller de øvrige dagblade har kommenteret Retsforbundets muligheder. For Kristeligt Dagblads vedkommende skyldes det næppe en negativ indstilling, skønt man ikke kan være uvidende om, at Retsforbundet har konsolideret sin stilling og for tiden er i en fremgangslinje. Med over 2.000 medlemmer (flere end Venstresocialisterne), en mødevirksomhed som intet andet parti blandt de mindre, et ugeblad med 2-3.000 i oplag og en præstjeneste, som flere gange om ugen, undertiden dagligt, forsyner massemedierne, samt talrige andre aktiviteter (herunder et omfattende politisk udvalgsarbejde, som på flere områder har vakt offentlig debat gennem seriøse udspil) må Retsforbundets chancer bedømmes som gode.

Vi har jo den fordel, at vi ikke som De Uafhængige kun henven-

chancer...

der os til en enkelt klasse, eller som Kristeligt Folkeparti kun appellerer til de „bigotte“ i landet. Tværtimod repræsenterer vi med vort idegrundlag, vort krav om social retfærdighed og personlig frihed en tredje mulighed over for socialismen og borgerligheden. Det kommende valg vil dreje sig om den økonomiske politik, finanspolitikken, indkomstpolitikken, om boligpolitikken, forsvars-politikken og markedspolitikken. Det vil, forhøjbentlig, også for mange vælgere være et spørgsmål om blokpolitikken kontra et samarbejdende folkestyre, om inflationen og jordspørgsmålet og om skatte- og udgiftspolitikken.

På samtlige disse områder har Retsforbundet klart markeret sig med en politik, som er „radikal“ i ordeets bedste betydning (d. v. s. „går til roden“). Når jeg derfor mener, at Retsforbundet har gode chancer, hviler det på solidt grundlag.

Det må også understreges, at Retsforbundet kun i den forstand, at utilfredse ikke-socialistiske vælgere i rådvidhed kan stemme på f. eks. Kristeligt Folkeparti, føler dette parti (og i givet fald De Uafhængige) som konkurrenter. I virkeligheden bejder de to nævnte partier kun til egentlige og bevidste højre-oppositionelle vælgere - i modsætning til Retsforbundet, som har forudsætningsfor at få alle kredse i be-folkningen i tale, derunder ikke mindst de fire gamle partiers og f. eks. Liberalt Centrums hidtidige vælgere.

Ib Christensen.

Den omvendte rejse

Ikke frit kan rejse til andre lande. Socialistisk Folkeparti fore-stiller sig, at det vil være muligt at skabe et socialistisk samfund, hvor i al fald hovedparten af de-mokratiets frihedsgoder er beva-ret. Indtil nu er det intet sted i verden lykkedes at danne et så-dant samfund. Men i et land har man dog nærmest sig idealt en smule. Jugoslavien er kommuni-tisk og må også betegnes som et diktatur. Alligevel er forholdene væsentlig friere end i de andre socialistiske lande. F. eks. er det forholdsvist let at rejse ind og ud af landet.

Hvordan har så disse frie rejsemuligheder påvirket henholdsvis de danske og de jugoslaviske arbejdere? Herom skulle der ikke kunne herske tvivl. Da Danmark er kapitalistisk og derfor - i følge Socialistisk Folkeparti - ikke formår at sikre fuld beskæftigelse og øget levestandard for den jævne mand, må der eksistere en vil være fremmedarbejdere i Jugoslavien. Der må være træng-sel foran den jugoslaviske ambas-sade i København for at få tilladelse til at rejse til Beograd og opleve den socialisme, der sikrer både fuld beskæftigelse og meget høj levestandard.

Men man leder forgæves efter nogen kø af danske arbejdere, som vil til Jugoslavien for at komme til at virke under socialismen. Derimod er der en vold-som lver blandt de jugoslaviske arbejdere for at få lov til at rejse til Danmark og få et job på de privatkapitalistiske fabrikker. Medens der ikke findes en eneste dansk fremmedarbejder i Jugoslavien, er der mere end et par

medarbejdere i Danmark har optaget mange, også „Vejen Frem“. „Berlingske Tidende“ har i en ledende artikel fremhævet det selvmodsige, der ligger i Socialistisk Folkepartis udtalel-ser om, at privatkapitalismen ikke kan give arbejderne fuld beskæftigelse og øget velstand og på den anden side det faktum, at jugoslaviske arbejdere, der jo altså kommer fra et land, der nu i 25 år har levet under et socialistisk system, står i kø for at komme til det kapitalistiske Danmark og få lov til at arbejde der.

Vi er tilbøjelige til at give le-derskribenten ret, når han kon-staterer, at der enten må være noget i vejen med de jugoslavi-ske arbejdere eller med de danske folkesocialister. Begge parter kan ikke være ved deres fulde for-nuft.

„Socialistisk Folkeparti har i forbindelse med den netop afsluttede kongres erklæret, at privatkapitalismen ikke er i stand til at give arbejderne fuld beskæftigelse og øget velstand. Efter folkesocialisternes mening bor kapitalismen derfor afvises af socialismen. Og hvorledes skal det-socialismen. Ja, det skal siges til folkesocialisternes ros, at de åbenbart ikke er tilhængere af de ortodokse kommunistiske politistater, hvor folket lever under et jern-hårdt diktatur, streng censur og

VEJEN FREM

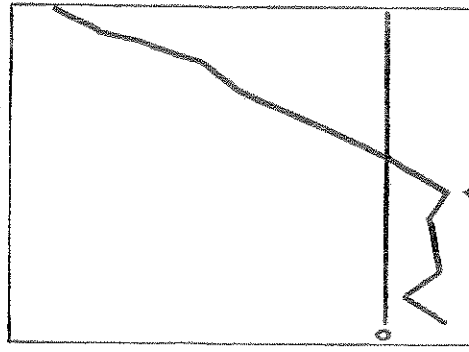
RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang - Nr. 52 - 26. december 1970

Send en nytårshilsen!

Der er endnu et mindre oplag af disse to udmærkede tryksager tilbage på „Vejen Frem“. De sælges for 25 øre pr. stk. og med en pæn kvantumrabat. Bestil dem på bladets kontor og brug dem som en nytårshilsen.

☆

Det dobbelte bevis...

VIGGO STARCKE

Ønsketænkning eller realisme?

KNUD THOLSTRUP

„VEJEN FREM“ - RETSPOLITISK UGEBLAD
KØBENHAVN 5

Foreningstaktisk

krigsførelse

I en af ironi og sarkasme præget bagsideartikel i Ingeniørens Ugeblad med overskriften „Hvornår holder de andre op at svine“, kommenter humoristen Jenle foreningsdebatten mere „blønde“ sider. I artiklens slutning kommer han ind på nye veje for foreningsbækampelsen, idet han specielt omtaler

„alt det sæbepulver, husmødrene har købt på grund af lotterierne. Der ligger tonsvis rundt om i hjemmene af den gode, gamle type, der ikke nedbrydes, men går over i drikkevandet i stigende koncentration, så man til sidst ikke mere behøver at vaske et glas af, når man har drukket vand af det. Og der findes simpelt hen ingen måde at skaffe sig

joule.

KØN SAGT

I forbindelse med den i øjeblikket herskende tovejs-situation mellem Amerika og Sovjet gengiver en New York avis, hvad Adlai Stevenson engang har sagt: „Når vore modstandere holder op med at fortælle løgne om os, holder vi op med at fortælle sandheden om dem.“

☆

Den nye sekretær var usædvanlig yndig og tiltalende, og fir-maets to chefer bestemte sig for at hjælpe hende til rette i de nye omgivelser.

„Det er vores opgave at lære hende at kende forskel på det rigtige og det gale“, sagde den første.

„Enig“, udbød den anden. „DU kan lære hende det, som er rigtigt!“

(- Playboy).

af med alt dette fosfatholdige vaskapulver på, som ikke forstyrrer den økonomiske balance. Jeg har foreslået af Art Buchwald i New York Herald Tribune.

Ideen går ud på, at man i USA samler alt dette vaskapulver i en gammel lastdamp, som udstyres med en skov af antenner i alle typer. Den kaldes „Pueblo II“ og sendes ind i nordkoreansk farvand. Når den derefter bliver opbragt, vil man kunne prale af at være det første land i verden, der har lammet modstanderen med renhed.

Forslaget må bestemt kunne til-løpes danske forhold, f. eks. med fiskekuttere i Østersøen.